

Hüseyinî İrfân Türküsü

Yöresi: Erzurum
Kaynak Kişi: Hüseyin Kutlu

Hazer kul karma kalbin kimsenin cânını incitme

Güfte: Alvarlı Efe
Derleyen ve Notaya alan:
Cumhur Tülay
Derleme Tarihi: 29.03.2005

Circuna $\text{♪} = 178$

Aranağme

1 2

HA ZER KIL KIR MA KAL BİN KİM
TA Rİ Kİ İŞ KI DA Bİ ÇÂ
FE LEK DE HÀ SI LI IN SAN

SE NİN CÂ NI NI IN CİT ME
RE İ HİC RÂ NI IN CİT ME
İ SEN BİR CÂ NI IN CİT ME

E Sİ Rİ GUR BE Tİ NÂ LÂN O LAN İN SA
SA BIR KIL HER BE LÂ YA HÂ NE Yİ RAH MA
GU NAH KÂR OL MA FAH Rİ Â LE MI Zİ ŞÂ

NI İN CİT ME E Sİ Rİ GUR BE Tİ NÂ LÂN
N'I İN CİT ME SA BIR KIL HER BE LÂ YA HÂ
NI IN CİT ME GU NAH KÂR OL MA FAH Rİ Â

O LAN İN SA NI İN CİT ME
NE Yİ RAH MA N'I IN CİT ME
LE MI Zİ ŞÂ NI IN CİT ME

*Hazer kul! Kirma kalbin kimsenin cânını incitme!
Esîr-i gurbet-i nâlân olan insanı incitme!
Tarîk-i işkda bîçâre-i hicrâni incitme!
Sabır kul her belâya, Hâne-yi Rahman'ı incitme!*

Nakarat: { *İtelekde hâsılı insan isen bir cânu incitme!
Günahkâr olma, Jahr-i Âlem-i Zî-Şânu incitme!*

Hüseyinî İrfân Türküsü
Hazer kil karma kalbin kimsenin cânını incitme
 — 2 —

Yücel Müzik

Güfte: Alvarlı Efe
 Derleyen ve Notaya alan:
 Cumhur Tülay
 Derleme Tarihi: 29.03.2005

*Elin çek meyl-i dünyadan, eğer âşık isen yâre,
 Muhabbet câmını nûş et, asıl Mansur gibi dâre,
 Misafirsin felek bağında, benden salma efkâre,
 Düşersen bir belâya, sabır kul; Mevla verir çâre,*

*Bulaşma çark-i dünyâya, vücûdum pak u tâhirken,
 Güvenme mâl u mülk ü mansibin efnâsi zâhirken,
 Nic'oldu malî Karun'un felek bağında vâfirken,
 Nedir bu sendeki etvâr-i dert gönlün misafirken,*

*Hasislikden elin çek, sen cömerd ol kân-i ihsan ol!
 Konuşma câhil-i nâdân ile gel ehl-i irfân ol!
 Hakîr ol âlem-i zâhirde, sen mânâda sultan ol!
 Karıncanın dahi hâlin gözet, dehre Süleyman ol!!*

*Ben insanım diyen insana düşmez şâd'u handanlık,
 Düşen bî-careyi kaldırmadır âlemde insanlık,
 Hakîkat ehlinin hâlidurur dâim perişanlık,
 Bir işi etme kim gelsün sana sonra peşîmanlık,*

*Ehl-i irfânım deyü, her yerde benden atma meydâna,
 El elden belki üstündür, ne lâzım; uyma şeytâna,
 Yakın olmak dilerSEN Hazret-i Hallâk-ı Ekvâna,
 Cihanda tatlı dilli olması lâzımdır insâna,*

*Celîs-i meclis-i ehl-i hakîkat ol firâr etme!
 Hevâ-yı nefsine tabî' olan yerde karâr etme!
 Tekebbürlük eden insana asla i'tibâr etme!
 Sana cevr ü cefâ ederse bir keş inkisâr etme!*

*Vefâsı var midir gör kim sana bu çarh-i devrânın
 Eser yeller yerinde hani ya taht-ı Süleymân'ın
 Yalnız adı kaldı âlem-i zâhirde Lokmân'ın
 Geçer bir lahzada rü'yâ misâli ömrü inşanın*

*Sana bir fâide yokdur bilîrsin halk-ı guybetden
 Gözün aç âlemi bir bir geçersin çeşm-i ibretden
 Zarar gördüm diyen gördün mü sen ehl-i mehâbbetden
 Yeme kul hakkını korkar isen rüz-i kuyâmetden*

*Hakîkat bahrinin gavvâsı ol terk-i mecâz eyle
 Çikar ha alma mazlumun âhın seni i'tiraz ile
 Çehil semt-i Habîb'e ey gönül azm-i Hicâz ile
 Yüzün tuk hak-i payine hemen arz-i niyaz ile*

*Gönül âyinesin silmek gerekdir kalb-i agâhe
 Muhâbbet şems-i dogmuşken ne lâzım mihr ile mâhe
 Ne müşkil hacetin varsa heman arzeyle Allah 'e
 Der-i Mevlâ dururken bakma Lütfi başka dergâhe*